

Γρηγόρης Μέντης, Δικηγόρος

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΚΒΣ - ΚΦΑΣ - ΕΛΠ

- ❏ Σύγκριση διατάξεων
- ❏ Ερμηνεία κατ' άρθρο
- ❏ Νομολογία - Διαχρονικό δίκαιο

ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΒΣ - ΚΦΑΣ - ΕΛΠ

- Σύγκριση διατάξεων
- Ερμηνεία κατ' άρθρο
- Νομολογία - Διαχρονικό δίκαιο

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΒΣ - ΚΦΑΣ - ΕΛΠ

Γρηγόρης Μέντις

ISBN 978-960-622-324-2

Σύμφωνα με το Ν. 2121/93 για την Πνευματική Ιδιοκτησία απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου, η αποθήκευσή του σε βάση δεδομένων, η αναμετάδοσή του σε ηλεκτρονική ή οποιαδήποτε άλλη μορφή και η φωτοανατύπωσή του με οποιονδήποτε τρόπο, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

ΔΗΛΩΣΗ ΕΚΔΟΤΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ

Το περιεχόμενο του παρόντος έργου έχει τύχει επιμελούς και αναλυτικής επιστημονικής επεξεργασίας. Ο εκδοτικός οίκος και οι συντάκτες δεν παρέχουν διά του παρόντος νομικές συμβουλές ή παρεμφερείς συμβουλευτικές υπηρεσίες, ουδεμία δε ευθύνη φέρουν για τυχόν ζημιά τρίτου λόγω ενέργειας ή παράλειψης που βασίστηκε εν όλω ή εν μέρει στο περιεχόμενο του παρόντος έργου.

Art Director: Νεκταρία Καπογιάννη
Υπεύθυνος Παραγωγής: Ανδρέας Μενούκος
Φωτοστοιχειοθεσία: Ρούσσα Πετράτου
Παραγωγή: NB Production AM161017M23

ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Μαυρομυχάλη 23, 106 80 Αθήνα

Τηλ.: 210 3678 800 • Fax: 210 3678 819

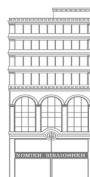
<http://www.nb.org> • e-mail: info@nb.org

Αθήνα: Μαυρομυχάλη 2, 106 79 • Τηλ.: 210 3607 521

Πειραιάς: Φίλωνος 107-109, 185 36 • Τηλ: 210 4184 212

Πάτρα: Κανάρη 15, 262 22 • Τηλ.: 2610 361 600

Θεσ/νίκη: Φράγκων 1, 546 26 • Τηλ.: 2310 532 134

member of Europe's 500
dynamic entrepreneurs

Committed to excellence

© 2017, ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΕΒΕ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΒΣ - ΚΦΑΣ - ΕΛΠ

- Σύγκριση διατάξεων
- Ερμηνεία κατ' άρθρο
- Νομολογία - Διαχρονικό δίκαιο

Tax Systems
Code of Accounting Books and Records - Transaction Tax Reporting Code -
Greek Accounting Standards

Gregory Mentis
Attorney at Law

Abstract: This volume on Tax Systems is an attempt at a comprehensive comparative analysis of the provisions requiring sole traders to keep tax records (books) and to issue or receive the relevant supporting documents (invoices). The analysis is based on the Code of Accounting Books and Records (Presidential Decree No. 186/1992), the provisions of which are discussed in comparison with the corresponding provisions of the subsequent Transaction Tax Reporting Code (Law No. 4093/2012) and the Greek Accounting Standards currently in force (Law No. 4308/2014). Each chapter includes the legislative text discussed, followed by the analysis of its provisions and relevant case law.

ISBN 978-960-622-324-2

COPYRIGHT

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, without the prior permission of NOMIKI BIBLIOTHIKI S.A., or as expressly permitted by law or under the terms agreed with the appropriate reprographic rights organisation. Enquiries concerning reproduction which may not be covered by the above should be addressed to NOMIKI BIBLIOTHIKI S.A. at the address below.

DISCLAIMER

The content of this work is intended for information purposes only and should not be treated as legal advice. The publication is necessarily of a general nature; NOMIKI BIBLIOTHIKI S.A. makes no claim as to the comprehensiveness or accuracy of the information provided; Information is not offered for the purpose of providing individualized legal advice. Professional advice should therefore be sought before any action is undertaken based on this publication. Use of this work does not create an attorney-client or any other relationship between the user and NOMIKI BIBLIOTHIKI S.A. or the legal professionals contributing to this publication.

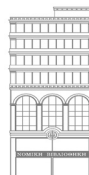

NOMIKI BIBLIOTHIKI

23 Mavromichali str., 106 80 Athens, Greece
Tel.: +30 210 3678 800 • Fax: +30 210 3678 819
<http://www.nb.org> • e-mail: info@nb.org

member of Europe's 500
dynamic entrepreneurs

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Η υποχρέωση ορισμένων προσώπων για τήρηση φορολογικών βιβλίων και έκδοση ή λήψη σχετικών στοιχείων, οριζόμενη από τις διατάξεις διαφόρων, κατά καιρούς, ισχυσάντων [(ΠΔ 99/1977 - Κώδικας Φορολογικών Στοιχείων (εφεξής ΚΦΣ), ΠΔ 186/1992 - Κώδικας Βιβλίων και Στοιχείων (εφεξής ΚΒΣ), Ν 4093/2012, άρθρο πρώτο, παρ. Ε, υποπαρ. Ε.1., περ. 1 - Κώδικας Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών (εφεξής ΚΦΑΣ)] και ισχυόντων [(Ν 4308/2014 - Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα (εφεξής ΕΛΠ)] νομοθετημάτων, δεν είναι αυτοσκοπός.

Η καθιέρωση της υποχρέωσης αυτής αποσκοπεί στην ικανοποίηση της ανάγκης υπάρξεως ενός οργανωμένου και αξιόπιστου συστήματος παρακολούθησης και καταγραφής των οικονομικών συναλλαγών των προσώπων, τα οποία αποκτούν εισοδήματα από άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας, επί τη βάση του οποίου προσδιορίζονται οι φορολογικές υποχρεώσεις των προσώπων αυτών, κυρίως εξ επόψεως φορολογίας εισοδήματος και φόρου προστιθεμένης αξίας.

Συνιστούν, συνεπώς, οι εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις, **φορολογικά συστήματα** για τον προσδιορισμό των φορολογικών υποχρεώσεων των προσώπων για τα οποία επιβάλλεται η τήρησή τους. Με τη σκέψη αυτή επελέγη και ο τίτλος του παρόντος («Φορολογικά Συστήματα»), ο οποίος ως καινοφανής στη θεωρία του φορολογικού δικαίου, εκ πρώτης όψεως ίσως ξενίζει, αποδίδει, όμως, νομίζουμε, το περιεχόμενο και τον σκοπό των σχετικών ρυθμίσεων.

Μέχρι το έτος 1948 (ΝΔ 578/1948, ΑΝ 810/1948) δεν υπήρξε συστηματική νομοθετική πρόβλεψη για τήρηση βιβλίων και στοιχείων. Μετά το ΝΔ 4/1968, ακολούθησε ο Κώδικας Φορολογικών Στοιχείων που ίσχυσε από 1.5.1977 μέχρι 30.6.1992 και εν συνεχεία ο Κώδικας Βιβλίων και Στοιχείων που ίσχυσε από 1.7.1992 μέχρι 31.12.2012.

Ο ΚΒΣ περιέλαβε κατά βάση τις διατάξεις του ΚΦΣ, όπως και ο μεταγενέστερος αυτού ΚΦΑΣ που ίσχυσε από 1.1.2013 μέχρι 31.12.2014, ο οποίος περιέλαβε σχεδόν αυτούσιες τις διατάξεις του ΚΒΣ.

Από 1.1.2015 ισχύει ο Ν 4308/2014 για τα «Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα» (ΕΛΠ) ορισμένες διατάξεις του οποίου (άρθρα 1-17) περιέχουν υποχρεώσεις για τήρηση βιβλίων (λογιστικών αρχείων) και έκδοση ή λήψη στοιχείων (παραστατικών πωλήσεων), σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 13 του Ν 4174/2013 (Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας).

Τα τρία αυτά νομοθετήματα (ΚΒΣ, ΚΦΑΣ, ΕΛΠ), που ορίζουν τα προϊσχύσαντα και ισχύοντα φορολογικά συστήματα, προσφέρονται για παράλληλη, συγκριτική εξέταση.

Βάση της παρούσης παρουσιάσεως αποτελεί ο ΚΒΣ για τους ακόλουθους λόγους:

1. Διότι είναι το μακροβιότερο, ισχύσαν για μία περίπου εικοσαετία, σχετικό νομοθέτημα.
2. Διότι η ερμηνεία των διατάξεών του δημιούργησε πλούσια νομολογία.
3. Διότι περιέχει σχεδόν αυτούσιες τις διατάξεις του προϊσχύσαντος ΚΦΣ, ο οποίος, σημειωτέον, παρά το γεγονός ότι έχει καταστεί παρωχημένος, ενόψει του ότι οι χρήσεις που διέπονται από τις διατάξεις του έχουν ήδη προ πολλού παραγραφεί, απασχολεί ακόμη τη νομολογία των δικαστηρίων (ΣτΕ 4248/2015, 634, 3248/2014, 1707/2014, 1512, 556/2013, 754/2012, 61/2010 κ.ά).
4. Διότι ο μεταγενέστερος αυτού ΚΦΑΣ επανέλαβε, σχεδόν αυτούσιες τις διατάξεις του (συμπυκνώνοντας αυτές σε λιγότερα ως προς τον ΚΒΣ άρθρα, αλλά με πολλές παραγράφους), ώστε η επί των διατάξεων του ΚΒΣ νομολογία να καταλαμβάνει και τις ταυτοσήμου περιεχομένου διατάξεις του ΚΦΑΣ, αλλά και των ΕΛΠ.
5. Διότι ο ισχύων σχετικός νόμος (Ν 4308/2014 - ΕΛΠ) περιέχει πλέον ελάχιστες διατάξεις για τα βιβλία και τα στοιχεία, ορισμένες όμοιες προς τις αντίστοιχες διατάξεις του ΚΒΣ, έχοντας ήδη αποστεί από την τυπικότητα και την αυστηρότητα των διατάξεων του ΚΒΣ.
6. Διότι οι δύο τελευταίοι νόμοι (ΚΦΑΣ, ΕΛΠ) δεν έχουν ακόμη, λόγω του μικρού χρόνου ισχύος τους, τύχει ευρείας εφαρμογής και δεν έχουν δημιουργήσει ακόμη νομολογία.
7. Διότι παρά το γεγονός ότι ο ΚΒΣ δεν ισχύει πλέον, οι διατάξεις του είναι εφαρμοστέες για ελέγχους, οι οποίοι διενεργούνται σήμερα επί διαχειριστικών περιόδων που καταλαμβάνονται από την ισχύ του.

Από τα ανωτέρω δεν συνάγεται ότι παραγνωρίζεται η εξέταση των διατάξεων τόσο του βραχύβιου ΚΦΑΣ όσο και των ισχυόντων ΕΛΠ, η οποία, ελλείψει σχετικής νομολογίας, αναπτύσσεται στο επίπεδο της ερμηνείας και της νομολογίας επί ερμηνείας ταυτοσήμου περιεχομένου διατάξεων του ΚΒΣ.

Έτσι, προκρίθηκε να παρουσιαστούν οι διατάξεις του ΚΒΣ, του ΚΦΑΣ και των ΕΛΠ σε παράλληλη συγκριτική εξέταση, ώστε να ικανοποιούνται οι απαιτήσεις του ερμηνευτή του φορολογικού δικαίου για συνολική εποπτεία του διαχρονικού δικαίου ως προς τη συνέχεια των σχετικών ρυθμίσεων από της ενάρξεως

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

της ισχύος του ΚΒΣ μέχρι σήμερα, με βάση τις διατάξεις του ΚΒΣ και τις αντιστοιχούσες, σε εκάστη αυτών, διατάξεις του ΚΦΑΣ και των ΕΛΠ.

Το παρόν φιλοδοξεί να είναι το πρώτο μιάς σειράς νομικών συμβολών στο πεδίο όλων, σχεδόν, των αντικειμένων του φορολογικού δικαίου, με έμφαση στη διαχρονική, συγκριτική και συστηματική διάστασή του, στοιχεία που καθιστούν τον ιδιαίτερο αυτό κλάδο του δικαίου, κατά το φαινόμενο ιδιαιτέρως δυσχερή, κατ' ουσίαν, όμως, εξαιρετικώς ενδιαφέροντα, ίσως και ελκυστικό.

Αθήνα, Οκτώβριος 2017

Γρηγόρης Μέντης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ.....	VII
-------------------------	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

Έννοια και διακρίσεις επιτηδευματία

1. Επιτηδευματίας - Υπόχρεος απεικόνισης συναλλαγών - Οντότητα.....	1
1.1 Έννοια.....	1
2. Εξαιρέσεις - Απαλλαγές.....	8
2.1 Εξαιρέσεις.....	8
2.2 Απαλλαγές.....	9
3. Η κοινοπραξία ως επιτηδευματίας ή υπόχρεος απεικόνισης συναλλαγών ή οντότητα.....	12
4. Υποχρεώσεις του Δημοσίου και των μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα προσώπων ή ενώσεων.....	14
5. Γλώσσα και νόμισμα τήρησης των βιβλίων και στοιχείων.....	17
6. Διακρίσεις επιτηδευματία.....	20
6.1 Έννοια χονδρικής και λιανικής πώλησης - Έννοια είδους.....	20

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

Βιβλία επιτηδευματιών

1. Ένταξη επιτηδευματιών σε κατηγορίες τήρησης βιβλίων	29
2. Βιβλία πρώτης κατηγορίας.....	42
3. Βιβλία δεύτερης κατηγορίας - Απλογραφικά βιβλία - Απλογραφικό Λογιστικό Σύστημα	46
4. Βιβλία τρίτης κατηγορίας - Διπλογραφικά Βιβλία - Διπλογραφικό Λογιστικό Σύστημα	52
5. Βιβλίο αποθήκης.....	58
6. Έννοια υποκαταστήματος - Βιβλία υποκαταστήματος	67
7. Πρόσθετα βιβλία.....	74

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ

Στοιχεία επιτηδευματιών

1. Δελτίο αποστολής.....	83
2. Τιμολόγιο.....	108
3. Αποδείξεις λιανικής πωλήσεως αγαθών - αποδείξεις παροχής υπηρεσιών	140
4. Αποδείξεις αυτοπαράδοσης.....	153
5. Αποδείξεις δαπανών.....	155
6. Έγγραφα μεταφοράς.....	161

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ

Νομότυπον βιβλίων και στοιχείων

1. Τρόπος ενημέρωσης των βιβλίων και έκδοσης των στοιχείων	173
2. Θεώρηση βιβλίων και στοιχείων	194
3. Υποβολή φορολογικών στοιχείων προς διασταύρωση.....	198
4. Τόπος τήρησης, χρόνος διαφύλαξης βιβλίων και στοιχείων.....	202
5. Μηχανογραφική τήρηση βιβλίων και στοιχείων	207

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε

Διαδικασίες προσδιορισμού οικονομικών αποτελεσμάτων

1. Διαχειριστική περίοδος.....	213
2. Απογραφή.....	218
3. Αποτίμηση στοιχείων απογραφής.....	225
4. Ισολογισμός - Αποτελέσματα χρήσεως.....	236

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ

Κύρος βιβλίων και στοιχείων

1. Κύρος και αποδεικτική δύναμη βιβλίων και στοιχείων.....	243
--	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ

Ειδικές αρμοδιότητες

1. Δικαιώματα Προϊσταμένου της ΔΟΥ.....	277
2. Επιτροπή λογιστικών βιβλίων.....	330
3. Δικαιώματα Υπουργού Οικονομικών.....	333
ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ.....	347

ΕΛΠ	<p>Άρθρο 13: Το στοιχείο λιανικής πώλησης (απόδειξη ή τιμολόγιο) εκδίδεται:</p> <p>α) Σε περίπτωση πώλησης αγαθών, κατά το χρόνο παράδοσης ή την έναρξη της αποστολής. Όταν η παράδοση των πωλούμενων αγαθών γίνεται από τρίτο, το στοιχείο λιανικής πώλησης εκδίδεται μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα από την παράδοση και πάντως εντός του φορολογικού έτους που έγινε η παράδοση.</p> <p>β) Σε περίπτωση παροχής υπηρεσιών, με την ολοκλήρωση της παροχής της υπηρεσίας.</p> <p>γ) Σε περίπτωση απόκτησης δικαιώματος λήψης υπηρεσίας, με την απόκτηση του δικαιώματος αυτού.</p> <p>δ) Σε περίπτωση συνεχιζόμενης παροχής αγαθών, υπηρεσίας ή κατασκευής έργου, το παραστατικό της πώλησης εκδίδεται όταν μέρος της αμοιβής καθίσταται απαιτητό για το μέρος της υπηρεσίας ή του έργου που έχει ολοκληρωθεί και σε κάθε περίπτωση με την ολοκλήρωση της υπηρεσίας ή του έργου.</p>
------------	--

► Ερμηνεία

ΚΒΣ

Αποδείξεις Λιανικής Πώλησης Αγαθών - Αποδείξεις παροχής υπηρεσιών

1. Κατά τις διατάξεις του άρθρου 13 ΚΒΣ αποδείξεις λιανικής πώλησης (ΑΛΠ) ή αποδείξεις παροχής υπηρεσιών (ΑΠΥ) υποχρεούται να εκδώσει ο επιτηδευματίας, κατά περίπτωση, ως εξής:

(1) Απόδειξη λιανικής πώλησης (παρ. 1):

α) Για την πώληση αγαθών προς το κοινό.

β) Για την πώληση αγαθών προς τα μέλη προμηθευτικού συνεταιρισμού με διατακτικές.

γ) Για την αλλαγή αγαθών.

(2) Απόδειξη παροχής υπηρεσιών (παρ. 1):

Για την παροχή υπηρεσιών προς το κοινό.

(3) Απόδειξη επιστροφής (παρ. 1):

Για την επιστροφή αγορασθέντων αγαθών από τον πελάτη στον πωλητή και αντίστοιχη επιστροφή χρημάτων από τον τελευταίο στον πελάτη.

Η απόδειξη επιστροφής λειτουργεί ως «πιστωτική απόδειξη», στις περιπτώσεις επιστροφής αγαθών, και αποτελεί φορολογικό στοιχείο διάφορο της ΑΛΠ.

2. Οι ΑΛΠ εκδίδονται κατά την παράδοση των αγαθών ή την έναρξη της αποστολής τους (παρ. 3). Στις λιανικές πωλήσεις δεν παρεχόταν, με το αρχικό κείμενο του νόμου, η δυνατότητα να εκδοθεί η σχετική απόδειξη σε μεταγενέ-

στερο χρόνο από την παράδοση ή την έναρξη αποστολής των αγαθών, όπως ίσχυε επί των χονδρικών πωλήσεων. Συνεπώς, και στις περιπτώσεις λιανικών πωλήσεων. Ακολούθως, ρυθμίστηκε η δυνατότητα εκδόσεως ΑΛΠ σε χρόνο μεταγενέστερο (αρχικώς μέχρι τη 10^η ημέρα και ακολούθως τη 15^η ημέρα του επομένου από τη διακίνηση μήνα και με ημερομηνία τη τελευταία ημέρα του μήνα αυτού) της διακίνησης αγαθού, για την οποία είχε εκδοθεί δελτίο αποστολής.

Οι ΑΠΥ εκδίδονται στον χρόνο που ορίζουν οι διατάξεις του άρθρου 12 παρ. 14 και 15 για το τιμολόγιο, με εξαίρεση την παροχή υπηρεσιών από ελεύθερους επαγγελματίες προς το Δημόσιο ή τα ΝΠΔΔ, όπου η ΑΠΥ εκδίδεται με κάθε επαγγελματική είσπραξη και την παροχή υπηρεσιών θεάματος ή μεταφοράς προσώπων, όπου τα σχετικά εισιτήρια εκδίδονται το αργότερο κατά το χρόνο έναρξης του θεάματος ή της μεταφοράς (παρ. 3).

3. Στις ΑΛΠ και στις ΑΠΥ, εκτός από τα πλήρη στοιχεία του εκδότη, καθώς και τον τόπο και την ημερομηνία έκδοσης αναγράφονται:

α) Η αξία της πωλήσεως ή το ποσό της αμοιβής κατά συντελεστή ΦΠΑ.

β) το είδος των παρεχομένων υπηρεσιών στην περίπτωση ... εκδίδουν όσοι έχουν υποχρέωση τηρήσεως προσθέτων βιβλίων του άρθρου 10 παρ. 5.

γ) Το είδος και η ποσότητα των αγαθών, όταν τηρείται βιβλίο αποθήκης κατά την εισαγωγή και εξαγωγή ή όταν εκδίδεται ΑΛΠ με βάση συγκεντρωτικό δελτίο αποστολής (ΣΔΑ), οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση αναγράφεται και η ακριβής ώρα παράδοσης.

δ) Το ονοματεπώνυμο του πελάτη και η διεύθυνση του όταν εκδίδουν ΑΠΥ οι ελεύθεροι επαγγελματίες του άρθρου 48 παρ. 1 ΚΦΕ (στο κείμενο του νόμου έχει παραμείνει η αντίστοιχη προϊσχύσασα διάταξη του άρθρου 45 παρ. 1 του ΝΔ 3323/1955) και οι επιτηδευματίες του άρθρου 10 παρ. 5, καθώς και σε περίπτωση επιστροφής ή αλλαγής αγαθών, όταν το επιστρεφόμενο ποσό υπερβαίνει τα δεκαπέντε (15) ευρώ, όταν πωλούνται αγαθά με πίστωση από τηρούντα Βιβλία τρίτης κατηγορίας, οπότε αναγράφεται η ένδειξη «επί πιστώσει».

4. Χρήσιμη, στο σημείο αυτό, είναι η διευκρίνιση επί της αποδείξεως παροχής υπηρεσιών του άρθρου 13 παρ. 2. Η διάταξη αυτή καθιερώνει ως προσήκον παραστατικό για την παροχή υπηρεσιών από ελεύθερους επαγγελματίες του άρθρου 45 παρ. 1 του ΚΦΕ και επιτηδευματίες της παρ. 5 του άρθρου 10 ΚΒΣ την απόδειξη παροχής υπηρεσιών, ακόμη κι αν η παροχή υπηρεσιών αφορά σε επαγγελματική εξυπηρέτηση του πελάτη. Χρόνος εκδόσεως της ΑΠΥ που εξέδιδαν οι ελεύθεροι επαγγελματίες οριζόταν από τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 13 ο χρόνος είσπραξης του ποσού της αμοιβής. Η διάταξη αυτή ίσχυ-

σε μέχρι 31.12.2002, αντικατασταθείσα από τη διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 3 του Ν 3052/2002, η οποία, ισχύουσα από 1.1.2003, εξομοιώνει, ως προς τον χρόνο εκδόσεως, τις ΑΠΥ των ελεύθερων επαγγελματιών με τους λοιπούς παρέχοντες υπηρεσίες.

5. Με το άρθρο 13Α καθιερώθηκε η ηυποχρέωση εκδόσεως δελτίου κινήσεως των τουριστικών λεωφορείων, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στη διάταξη αυτή. Πρόκειται για ειδικό στοιχείο, το οποίο καταργήθηκε με την έναρξη ισχύος των διατάξεων του ΚΦΑΣ (Πολ. 1004/2013 άρθρο 7).

ΚΦΑΣ

Αποδείξεις λιανικών συναλλαγών

Οι διαφοροποιήσεις που επήλθαν με τον ΚΦΑΣ στις αποδείξεις λιανικών πωλήσεων και παροχής υπηρεσιών όπως ορίζονται από τον ΚΒΣ είναι οι ακόλουθες (Πολ. 1004/2013):

α) Καθιερώνεται η υποχρέωση αναγραφής του ονοματεπωνύμου και της διεύθυνσης του πελάτη στην απόδειξη επιστροφής λιανικώς πωληθέντος αγαθού, εφόσον επιστρέφεται σε αυτόν ποσό άνω των τριάντα (30) ευρώ. (Με τις προϋχύσασες διατάξεις του ΚΒΣ (ΠΔ 186/1992), το ως άνω χρηματικό ποσό ανερχόταν σε δεκαπέντε (15) ευρώ.

β) Όταν ο υπόχρεος απεικόνισης συναλλαγών, τηρεί το λογαριασμό 94 του Ε.Γ.Λ.Σ. σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 4 του ΚΦΑΣ, αναγράφει στην απόδειξη λιανικής ή επιστροφής και το είδος και την ποσότητα του αγαθού που πωλήθηκε ή επιστράφηκε.

γ) Όταν ο υπόχρεος απεικόνισης συναλλαγών τηρεί διπλογραφικά βιβλία του άρθρου 4 του ΚΦΑΣ και πωλεί αγαθά ή παρέχει υπηρεσίες με πίστωση, για λόγους λογιστικής εξυπηρέτησης (δημιουργία λογαριασμού πελάτη), στην απόδειξη λιανικής που εκδίδει, αναγράφει τουλάχιστον το ονοματεπώνυμο του πελάτη του, καθώς και την ένδειξη «Επί πιστώσει».

δ) Οι ελεύθεροι επαγγελματίες που παρέχουν υπηρεσίες δωρεάν, εκδίδουν απόδειξη αυτοπαράδοσης στις περιπτώσεις που οι υπηρεσίες που παρέχονται δωρεάν, χαρακτηρίζονται «ως αυτοπαραδόσεις υπηρεσιών» βάσει των διατάξεων του Ν 2859/2000 «Κώδικας ΦΠΑ». Σε αντίθετη περίπτωση, στην απόδειξη που εκδίδουν στις περιπτώσεις που παρέχουν υπηρεσίες χωρίς αμοιβή, αναγράφουν την ένδειξη «Δωρεάν».

ΕΛΠ

Εκδιδόμενα στοιχεία για λιανική πώληση αγαθών ή υπηρεσιών

Με τις διατάξεις των ΕΛΠ καθιερώνεται το τιμολόγιο ως το βασικό στοιχείο αξίας που εκδίδεται σε κάθε συναλλαγή της οντότητας. Εναλλακτικώς, για τις πωλήσεις προς ιδιώτες καταναλωτές (λιανικές πωλήσεις κατά την έννοια του ΚΒΣ) καθιερώνεται, προαιρετικώς, η έκδοση παραστατικού λιανικής πωλήσεως. Από τη Διοίκηση (Πολ. 1003/2014) δίδονται οι ακόλουθες, ως προς τις διατάξεις του άρθρου 12 ΕΛΠ, διευκρινίσεις: «Με τις διατάξεις του άρθρου 12, για πωλήσεις προς ιδιώτες καταναλωτές, παρέχεται η δυνατότητα να εκδίδεται, αντί του τιμολογίου πώλησης που θα περιλάμβανε το σύνολο των πληροφοριών (ενδείξεων) του άρθρου 9, παραστατικό λιανικής πώλησης. Με τη διάταξη της παρ. 4, καθιερώνεται η υποχρέωση τήρησης αρχείου από τον πωλητή για κάθε εκδιδόμενο πιστωτικό στοιχείο λιανικής πώλησης αξίας άνω των 50 ευρώ. Στο αρχείο αυτό καταχωρείται το ονοματεπώνυμο και η διεύθυνση του πελάτη. Αντί της τήρησης ιδιαίτερου αρχείου επιστροφών και εκπτώσεων λιανικής, ο πωλητής δύναται να αναγράφει τις πληροφορίες αυτές στα εκδιδόμενα πιστωτικά στοιχεία. Διευκρινίζεται ότι πιστωτικό στοιχείο λιανικής δύναται να εκδίδεται για κάθε πώληση λιανικής (εμπορεύματα, προϊόντα, υπηρεσίες, κλπ.). Με τη διάταξη της παράγραφου αυτής ορίζεται ότι κάθε έγγραφο που περιέχει τα οριζόμενα στοιχεία (πληροφορίες) του παραστατικού λιανικής πώλησης εξομοιώνεται με παραστατικό λιανικής πώλησης (π.χ. συμβόλαια μεταβίβασης αγαθών, λογαριασμοί, εισιτήρια, τραπεζικά παραστατικά, ασφαλιστήρια συμβόλαια κ.λπ.). Για το λόγο αυτό, δεν απαιτείται η έκδοση ξεχωριστού στοιχείου λιανικής για την είσπραξη αμοιβής από συμβολαιογράφους, εφόσον η αμοιβή αναγράφεται στο σχετικό συμβόλαιο, δεδομένου ότι το συμβόλαιο εξομοιώνεται στην περίπτωση αυτή με στοιχείο λιανικής βάσει των στοιχείων που περιέχει.² Το ίδιο ισχύει αναλογικά και με τις ίδιες προϋποθέσεις για κάθε άλλο υπόχρεο (π.χ. δικαστικοί επιμελητές). Κατά τη διάταξη της παρ. 6 γίνεται δεκτό ότι το παραστατικό λιανικής πώλησης μπορεί να φέρει ονομασία (τίτλο), ανάλογα με τις επικρατούσες πρακτικές («Απόδειξη», «Απόδειξη λιανικής», «Απόδειξη λιανικής πώλησης», «Απόδειξη παροχής υπηρεσιών» και «Απόδειξη λιανικών συναλλαγών»). Στην παρ. 7 ρυθμίζεται το θέμα της ανάθεσης, από οντότητα που πραγματοποιεί λιανικές πωλήσεις (αγαθών ή υπηρεσιών), της έκδοσης παραστατικού λιανικής πώλησης σε τρίτο μέρος, εξ' ονόματος και για λογαριασμό της. Η ανάθεση προϋποθέτει προηγούμενη συμφωνία. Η δυνατότητα ανάθεσης σε τρίτο της έκδοσης παραστατικών λιανικής παρέχεται ανεξαιρέτως, χωρίς κανένα περιορισμό για το είδος της λιανικής πώλησης. Δηλαδή, από την 1η Ιανουαρίου 2015 η δυνατότητα αυτή δεν περιορίζεται στην έκδοση εισιτηρίων για θεάματα, καλλι-

2. Πρβλ. τη διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 13 ΚΒΣ.

τεχνικές εκδηλώσεις, κλπ, όπως ίσχυε με τις διατάξεις του ΚΦΑΣ μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2014. Με την παρ. 8 εισάγεται γενική υποχρέωση για χρήση Φορολογικών Ηλεκτρονικών Μηχανισμών (ΦΗΜ) που προέβλεπε ο Ν 1809/1988 κατά τη θέση σε ισχύ του ΕΛΠ, για την έκδοση παραστατικών πωλήσεων λιανικής (αποδείξεις λιανικής ή τιμολόγια). Συγκεκριμένα, οι αποδείξεις λιανικής (πώλησης ή παροχής υπηρεσιών) εκδίδονται με τη χρήση φορολογικής ταμειακής μηχανής ή, εφόσον εκδίδονται μηχανογραφικά, με σήμανση από φορολογικό μηχανισμό. Άρθρο 13: Χρόνος έκδοσης στοιχείων λιανικής πώλησης Παράγραφος 1 13.1.1 Με την παράγραφο αυτή καθορίζεται ο χρόνος έκδοσης παραστατικών λιανικής πώλησης (απόδειξη λιανικής πώλησης ή τιμολόγιο, κατά περίπτωση), ανάλογα με το αντικείμενο της πώλησης [περιπτώσεις (α) έως (δ)]. 13.1.2 Για την περίπτωση πώλησης αγαθών (περίπτωση α), το παραστατικό εκδίδεται κατά την παράδοση ή την έναρξη αποστολής. 13.1.3 Διευκρινίζεται ότι στις λιανικές πωλήσεις αγαθών η έκδοση παραστατικού διακίνησης από τον πωλητή δεν μεταθέτει το χρόνο έκδοσης του παραστατικού λιανικής πώλησης. Το στοιχείο αυτό πρέπει να εκδίδεται και πάλι κατά την παράδοση ή την έναρξη της αποστολής των αγαθών. 13.1.3 Αποκλειστικά και μόνο στην περίπτωση που η παράδοση των πωλούμενων αγαθών στον ιδιώτη - αγοραστή γίνεται από τρίτο (τριγωνική παράδοση από τον προμηθευτή ή αποστολή από αποθηκευτή κ.λπ.), τα στοιχεία λιανικής πώλησης μπορούν να εκδοθούν το αργότερο μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα από την παράδοση των αγαθών. Εννοείται πως όταν εκδίδεται παραστατικό λιανικής, δεν απαιτείται έκδοση παραστατικού διακίνησης. 13.1.4 Στην περίπτωση απόκτησης δικαιώματος λήψης υπηρεσιών που θα παρασχεθούν σε μελλοντικό χρόνο για συγκεκριμένο ή μη χρονικό διάστημα, τα στοιχεία λιανικής εκδίδονται με την απόκτηση του δικαιώματος αυτού, ανεξάρτητα του τρόπου καταβολής (μετρητοίς, επιταγές, πιστωτικές κάρτες κ.λπ.). Τέτοιες περιπτώσεις είναι, μεταξύ άλλων, τα εισιτήρια θεαμάτων, τα εισιτήρια μεταφοράς προσώπων κ.λπ. Ο χρόνος αυτός μπορεί να είναι πριν από την έναρξη ή με την έναρξη της παροχής της υπηρεσίας, και η έκδοση του σχετικού παραστατικού μπορεί να τίθεται ως προϋπόθεση για να αποκτήσει και να μπορεί να ασκήσει ο πελάτης το δικαίωμα λήψης ή χρήσης των υπηρεσιών, για ορισμένο ή μη χρονικό διάστημα. Σημειώνεται ότι το πλήθος των λήψεων των υπηρεσιών μπορεί να είναι, ή να μην είναι, καθορισμένο. 13.1.5 Ειδικά για τις λιανικές πωλήσεις αγαθών σε συνεχή ροή (π.χ. ηλεκτρικό ρεύμα, φυσικό αέριο κ.λπ.), κατ' αναλογία της ρύθμισης της περίπτωσης (β) της παρ. 2 του άρθρου 11, το στοιχείο λιανικής μπορεί να εκδοθεί μέχρι τη δέκατη πέμπτη (15η) ημέρα του επόμενου μήνα από την περίοδο στην οποία μέρος της σχετικής αμοιβής καθίσταται απαιτητό για τα αγαθά που έχουν πωληθεί. 13.1.6 Για την περίπτωση συνεχιζόμενης παροχής υπηρεσίας ή κατασκευής (τεχνικού) έργου της περ. δ της παρ. 1 του ως άνω άρθρου (π.χ. διδασκαλία συγκεκριμένων μαθημά-

των, συμπλήρωση φορολογικής δήλωσης από το φοροτέχνη-λογιστή, κλπ.), ισχύουν όσα αναφέρθηκαν στην παρ. 2 του άρθρου 11 του παρόντος νόμου».

► Νομολογία

1) ΣτΕ 4086/1997 σκ. 4

Απόδειξη παροχής υπηρεσιών - Δεν απαιτείται επί εισπράξεως από δικηγόρο μερίσματος διανεμομένου από τον οικείο δικηγορικό σύλλογο (ΚΦΣ)

«Επειδή, όπως προκύπτει από τις παρατιθέμενες στις προηγούμενες σκέψεις διατάξεις, το ποσό του μερίσματος που διανέμεται σε δικηγόρους, μέλη δικηγορικών συλλόγων στους οποίους έχει συσταθεί ο προβλεπόμενος από την πιο πάνω παρ. 7 του άρθρου 161 του Δικηγορικού Κώδικα λογαριασμός, και το οποίο προέρχεται από τον λογαριασμό αυτό, δεν αποτελεί «αμοιβή του δικηγόρου» από «πελάτη» του, κατά την έννοια της προπαρατιθέμενης διάταξης της παρ. 12 του άρθρου 13 του ΚΦΣ (ΠΔ 99/1977). Συνεπώς, για την είσπραξη του διανεμομένου από τον οικείο δικηγορικό σύλλογο στα μέλη του μερίσματος από τον πιο πάνω λογαριασμό, ο εισπράττων το μερίσμα δικηγόρος δεν υποχρεούται να εκδώσει την προβλεπόμενη από τη διάταξη αυτή (παρ. 12 του άρθρου 13 ΚΦΣ ΠΔ 99/1977) θεωρημένη διπλότυπη απόδειξη παροχής υπηρεσιών.»

2) ΣτΕ 1881/1998 σκ. 5

Απόδειξη λιανικής πώλησεως - Τιμολόγιο - Χρόνος έκδοσης

«Επειδή, από τις πιο πάνω διατάξεις, και ειδικότερα από τις διατάξεις του άρθρου 13 (παρ. 1 και 3) του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων προκύπτει ότι ο επιτηδευματίας που τηρεί βιβλία δεύτερης ή τρίτης κατηγορίας οφείλει να εκδίδει επί πώλησης αγαθών και για κάθε πώληση απόδειξη λιανικής πώλησης κατά την παράδοση ή την έναρξη αποστολής των αγαθών. Έκδοση τιμολογίου (και όχι απόδειξη λιανικής πώλησης) προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 12 του ίδιου Κώδικα για την πώληση αγαθών από επιτηδευματία σε άλλο επιτηδευματία (και τα πρόσωπα των παρ. 3 και 4 του άρθρου 2 του ίδιου Κώδικα) για την άσκηση του επιτηδεύματός τους ή την εκτέλεση του σκοπού τους.»

3) ΣτΕ 3556/2000 σκ.3

Νόμιμο παραστατικό επί διοργανώσεως γαμήλιας εκδηλώσεως

«Η αιτιολογία αυτή της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, από την οποία προκύπτει ότι το διοικητικό εφετείο, αφού διαπίστωσε ότι είχε συμφωνηθεί ειδικώς μεταξύ του αναιρεσιβλήτου και του διοργανωτή της γαμήλιας εκδήλωσης να αναλάβει ο τελευταίος, ως μοναδικός αντισυμβαλλόμενος, την καταβολή του σχετικού τιμήματος για τις προσφερθείσες στους καλεσμένους του υπηρε-

σίες εστιατορίου, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι μία μόνο παράβαση είχε διαπραχθεί, είναι νόμιμη, διότι η επίδικη περίπτωση όπως περιγράφεται ανωτέρω δεν εμπίπτει στις περιπτώσεις που προβλέπουν οι ανωτέρω διατάξεις της υπ' αριθμ. 1072823/513/0015/22.6.1994 αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών. Τούτο δε διότι οι διατάξεις αυτές αναφέρονται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα μνημονεύόμενα σ' αυτές καταστήματα παρέχουν τις συνήθεις κατά τον προορισμό τους προς τους ελευθέρως εισερχομένους πελάτες υπηρεσίες και όχι, ως εν προκειμένω, στις περιπτώσεις όπου συνάπτεται ειδική συμφωνία μεταξύ καταστηματούχου και ιδιώτη διοργανωτή για εξυπηρέτηση μιας ομάδος προσώπων που μετέχουν σε εκδηλώσεις όπως γάμοι, βαπτίσεις κ.λπ. Εξάλλου, οι περιπτώσεις αυτές δεν εμπίπτουν ούτε στη διάταξη της παρ. 5 που αφορά την περίπτωση κατά την οποία διοργανωτές τέτοιων εκδηλώσεων είναι σύλλογοι, σωματεία, ιδρύματα, οργανισμοί κ.λπ. Συνεπώς, ο λόγος αναιρέσεως περί εσφαλμένης ερμηνείας και πλημμελούς εφαρμογής των διατάξεων αυτών, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.»

4) ΣτΕ 4213/2011 σκ. 5

Απόδειξη παροχής υπηρεσιών - Δεν απαιτείται επί εισπράξεως προμερισμάτων που διανέμονται από ΑΕ

«Επειδή, όπως προκύπτει από τις προπαρατεθείσες διατάξεις των άρθρων 13 παρ. 1 και 3 του ΚΒΣ και 46 του Ν 2190/1920, το ποσό των προμερισμάτων που διανέμεται στους μετόχους ανώνυμης εταιρίας δεν αποτελεί «αμοιβή» κατά την έννοια της ανωτέρω διατάξεως του ΚΒΣ και, συνεπώς, για την είσπραξή του ο δικαιούχος δεν υποχρεούται να εκδόσει την προβλεπόμενη από την εν λόγω διάταξη απόδειξη παροχής υπηρεσιών (πρβλ.ΣτΕ 2413/1996, 4083-6/1997).»

5) ΣτΕ 4465/2014 σκ. 2

Αποδείξεις παροχής υπηρεσιών από συμβολαιογράφο για την είσπραξη της αμοιβής του - Πότε δεν έχει υποχρέωση εκδόσεως

«Κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, ακαθάριστο εισόδημα από υπηρεσίες του ελευθέρου επαγγέλματος του συμβολαιογράφου αποτελούν τα πάγια ή αναλογικά δικαιώματα που εισπράττει αυτός για τη σύνταξη των συμβολαιογραφικών εγγράφων (συμβόλαια ή πράξεις) για λογαριασμό του, ως αμοιβή για τις παρασχεθείσες από αυτόν υπηρεσίες. Τα δε αναλογικά δικαιώματα, που αποτελούν τη νόμιμη αμοιβή του, υπολογίζονται επί της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου και σε περίπτωση που το ακίνητο δεν υπάγεται στις διατάξεις περί αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας του, επί της αξίας που δηλώνεται στο συμβόλαιο ή αυτής που καθορίζεται (προσωρινή ή οριστική) από την αρμόδια Φορολογική Αρχή, αν αυτή είναι μεγαλύτερη. Τούτο δε διότι, όπως έχει κριθεί, με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται η ταχεία, απρόσκοπτη και ανεπίδεκτη

περιγραφής από τους συμβαλλομένους εισπραξη της αμοιβής του συμβολαιογράφου, του φόρου μεταβιβάσεως κ.λπ. δικαιωμάτων, ώστε να αποφεύγεται ο συνήθης στη συναλλακτική πρακτική καθορισμός από τους συμβαλλόμενους, στη συμβολαιογραφική πράξη και στη δήλωση φόρου μεταβίβασης ακινήτου, της αξίας του αντικειμένου της συμβάσεως σε ποσό μικρότερο της πραγματικής (πρβλ. ΑΠ 851/1982 Ολ., 1786/1987). Εξάλλου, ο συμβολαιογράφος δεν έχει υποχρέωση να εκδώσει σχετική απόδειξη παροχής υπηρεσιών για την αμοιβή που ο ίδιος λαμβάνει για λογαριασμό του για τις παρασχεθείσες από αυτόν υπηρεσίες και η οποία αναγράφεται στο κείμενο του συμβολαίου, δεδομένου ότι η απόδειξη παροχής υπηρεσιών, στην περίπτωση αυτή, αναπληρώνεται από την περιλαμβανόμενη στο κείμενο του συμβολαίου, που αποτελεί δημόσιο έγγραφο, βεβαίωσή του ίδιου ότι αυτός έλαβε ορισμένο ποσό ως αμοιβή του για τη σύνταξη συμβολαίου. Ως κείμενο δε του συμβολαίου, όπως συνάγεται από το άρθρο 11 του Ν 670/1977, είναι το υπογραφόμενο από το συμβολαιογράφο, τους συμβαλλόμενους και τα λοιπά συμπράττοντα πρόσωπα (ΣτΕ 181/1984). Κατά συνέπεια, συντρέχει υποχρέωση του συμβολαιογράφου να καταχωρίζει στα τηρούμενα από αυτόν βιβλία, ως ακαθάριστο έσοδο, το αναγραφόμενο στο κείμενο του συμβολαίου ποσό που αντιστοιχεί στην κατά τα ανωτέρω προσδιορισθείσα (νόμιμη) αμοιβή του. Ως εκ τούτου η τυχόν ενυπόγραφη μόνο απ' τον ίδιο το συμβολαιογράφο δήλωσή του, επί του σώματος του συμβολαίου, εκτός, όμως, του κειμένου αυτού, περί του ότι αυτός έλαβε ορισμένο ποσό ως αμοιβή για τη σύνταξη του συμβολαίου, το οποίο, πάντως, υπολείπεται της κατά τα ανωτέρω προσδιοριζόμενης νόμιμης αμοιβής του, δεν αναπληρώνει την κατά την παρ. 2 του άρθρου 18 του ΚΒΣ υποχρέωσή του να εκδόσει, στην περίπτωση αυτή, απόδειξη για την πράγματι ληφθείσα αμοιβή (ΣτΕ 181/1984). Κατά συνέπεια, ο συμβολαιογράφος υποχρεούται να καταχωρίζει στα βιβλία του τα ακαθάριστα έσοδά του από παροχή υπηρεσιών, καταχώριση που πρέπει να στηρίζεται στα προβλεπόμενα από τον ΚΒΣ στοιχεία, σε δημόσια έγγραφα (κείμενο του συμβολαίου) ή άλλα πρόσφορα αποδεικτικά στοιχεία (αποδείξεις παροχής υπηρεσιών). Και τούτο γιατί ναι μεν, ακαθάριστο εισόδημα από ελευθέριο επάγγελμα είναι η αμοιβή που πράγματι εισπράχθηκε και όχι η μεγαλύτερη νόμιμη αμοιβή, αλλά υπό την προϋπόθεση ότι έχει διενεργηθεί νόμιμα έκπτωση της αμοιβής αυτής, που αναγράφεται σε απόδειξη παροχής υπηρεσιών (πρβλ. ΣτΕ 3068/1993, 432/1992, 1711/1990, 647, 864/1984, 2552/1970).»

6) ΣτΕ 4562/2014 σκ. 5

Απόδειξη παροχής υπηρεσιών - Δεν απαιτείται επί εισπράξεως προμερισμάτων που διανέμονται στους μετόχους ΑΕ

«Επειδή, όπως προκύπτει από τις προπαρατεθείσες διατάξεις των άρθρων 13 παρ. 1 και 3 του ΚΒΣ και 46 του Ν 2190/1920, το ποσό των προμερισμάτων που

διανέμεται στους μετόχους ανώνυμης εταιρίας δεν αποτελεί «αμοιβή» κατά την έννοια της ανωτέρω διατάξεως του ΚΒΣ και, συνεπώς, για την είσπραξη του ο δικαιούχος δεν υποχρεούται να εκδώσει την προβλεπόμενη από την εν λόγω διάταξη απόδειξη παροχής υπηρεσιών (ΣΕ 4213/2011).»

7) ΣτΕ 1239/2016 σκ. 3

Νόμιμο παραστατικό για πωλήσεις με περιφερόμενους πωλητές

«Σύμφωνα με τις διατάξεις της προαναφερθείσας υπουργικής απόφασης, οι οποίες, όπως αναφέρεται στο προοίμιο αυτής, υπαγορεύθηκαν από την ανάγκη διευκόλυνσης των συναλλαγών και του φορολογικού ελέγχου, τα κυλικεία γηπέδων, σχολείων, κινηματογράφων, θεάτρων και λοιπών παρεμφερών εγκαταστάσεων, στις οποίες πρέπει να θεωρηθεί ότι περιλαμβάνονται και τα καζίνο, που πραγματοποιούν τις πωλήσεις τους με περιφερόμενους πωλητές ή από κινητά σημεία πωλήσεως στους ίδιους χώρους, δύναται, αντί να εκδίδουν για κάθε πώληση απόδειξη λιανικής πωλήσεως σε κάθε πελάτη κατά την παράδοση ή την έναρξη της αποστολής των αγαθών, όπως ορίζουν οι διατάξεις των άρθρων 13 παρ. 1 και 3, 18 του ΚΒΣ, να εκδίδουν μία απόδειξη λιανικής πωλήσεως ανά πωλητή (για όλες δηλαδή τις πωλήσεις του εν λόγω πωλητή μέχρι την επιστροφή του στο κυλικείο), την οποία οφείλουν να καταχωρίζουν -σε ειδικό θεωρημένο βιβλίο περιφερομένων πωλητών ή κινητών σημείων πωλήσεως- το αργότερο κατά την επιστροφή του πωλητή στο κυλικείο.»

4. Αποδείξεις αυτοπαράδοσης

ΚΒΣ	ΚΦΑΣ	ΕΛΠ
Άρθρο 14	Άρθρο 8 παρ. 12	--

► Νομοθεσία

ΚΒΣ	<p>Άρθρο 14: Στις περιπτώσεις αυτοπαράδοσης αγαθών ή ιδιοχρησιμοποίησης υπηρεσιών, που προβλέπονται από το Ν 1642/1986, εκδίδεται απόδειξη αυτοπαράδοσης. Αντί της απόδειξης αυτής μπορεί να εκδίδεται άλλο στοιχείο αξίας του ΚΒΣ, εφόσον κατά την έκδοσή τους αναγράφεται η ένδειξη «απόδειξη αυτοπαράδοσης».</p>
ΚΦΑΣ	<p>Άρθρο 8: Έγγραφα μεταφοράς και Στοιχεία Λοιπών Συναλλαγών. 12. Στις περιπτώσεις αυτοπαράδοσης αγαθών ή ιδιοχρησιμοποίησης υπηρεσιών, που προβλέπονται από το Ν 2859/2000, εκδίδεται απόδειξη αυτοπαράδοσης. Αντί της απόδειξης αυτής μπορεί να εκδίδεται άλλο στοιχείο αξίας, εφόσον κατά την έκδοσή τους αναγράφεται η ένδειξη «απόδειξη αυτοπαράδοσης».</p> <p><i>[Το άρθρο 8 καταργήθηκε με το άρθρο 14 παρ. 5 εδάφιο πρώτο του παρόντος Κώδικα, όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 51 παρ. 6 του Ν 4223/2013, ισχύς από 1.1.2014, σύμφωνα με το άρθρο 51 παρ. 7 του ίδιου νόμου.]</i></p>

ISBN 978-960-622-124-2

16164